

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 80 „		
Pe un pătrar de an 40 „		
Un număr 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 260 Lei.		

† Petru Babeu

Suntem îndoliați, pentru că am pierdut pe unul dintre cei buni ai noștri.

S'a stins subit colonelul în rezervă Petru Babeu, pe care l-am cunoscut și stimat cu toții pentru calitățile sale alese.

Crescut în spirit militar, pe lângă că era bun român, a devenit și bun soldat.

Disciplinat militărește, defunctul a fost în toate acțiunile sale cât se poate de sever, dar nu numai față de alții, ci și față de sine însuși, precum pretinde disciplina cea adevărată.

În lumina acestei discipline de ostaș s'a format caracterul său integru, care n'a cunoscut șovăire, ci și-a mers drumul drept până la izbândă.

În Domnul fericitul era și o putere extraordinară de muncă, care ura trântorii societății omenești. Deși cu sănătatea zdruncinată el n'a pregetat să muncească cu râvnă până în ceasul morții sale.

Și mai una: Decedatul a avut mâni curate, încât i-ai fi putut încredința cele mai mari averi spre chivernisire.

Așadară caracter firm, dor de muncă și mâni curate a avut împreună muncitorul nostru, în Domnul adormitul colonel Petru Babeu.

*

Petru Babeu s'a născut la anul 1870 în Caransebeș. Tatăl său fusese ofițer de graniță, care trecând la pensie, a luat un serviciu la Comunitatea de avere din Caransebeș.

După terminarea gimnaziului a intrat repozatul în armata austro-ungară, ca voluntar. După un an de serviciu, a fost înaintat la gradul de ofițer în rezervă în regimentul Nr. 2 din Brașov. Activându-se ca ofițer, a rămas în serviciu militar.

Ca locotenent a absolvat școala de războiu din Viena cu succes foarte bun, fiind împărțit la statul major, iar ca căpitan la trupă, în regimentul de infanterie Nr. 43, în Biserica-albă.

La anul 1911 avansează la gradul de major, cu care ocaziune fu transferat la regimentul unguresc Nr. 38 din Kecskemét. Caracteristică pentru vremurile de atunci este transferarea sa ca român bun la un regiment curat unguresc.

La izbucnirea războiului a fost împărțit la serviciu în cetatea Przemysl, de unde face, în calitate de comandant de regiment mai multe asalturi asupra inamicului, cu care prilej este decorat cu „Coroana de fier”.

În luna Noembrie a anului 1914 ocupă rușii cetatea Przemysl. El cade în captivitate rusească, unde stă până în iarna anului 1917, când se reîntoarce în urma unui schimb de prizonieri, fiind grav bolnav. Timp îndelungat petrece într'un sanatoriu în Grimmenstein pe Semering.

Intremându-se face serviciu ca director al cancelariei armatei, ce sta în Tirol sub comanda arhiducei Iosif.

După revoluția din 1918 a dat ascultare chemării unor amici ai săi, primind să conducă o bancă în Cluj. Dar dorul de casă nu l-a ținut mult timp acolo. După câțva vreme se reîntoarce la Caransebeș, unde însușindu-și cunoștințe ju-

ridice, devine mâna dreaptă a cumnatului său Dr. Ștefan Petroviciu.

Reposând cumnatul său, întră în serviciul eparhiei noastre ca director al „Tipografiei, Librăriei și Legătoriei diecezane“, în care calitate la ajuns moartea. Cu câteva zile înainte de a deceda a scris biografia regelui nostru Ferdinand I pe seama „Calendarului Românului“. Această biografie i-a fost lucrarea cea de pe urmă.

*

Clopotele ne chiamă să dăm ultimul onor celui ce a fost colonelul Petru Babeu.

În jurul sicriului, care cuprinde corpul neînsuflit al repositului se adună: rudeniile, prietenii și cunoscuții în frunte cu PP. SS. LL. Episcopul nostru diecezan și Arhiereul-Vicar, cu reprezentanții bisericii, ai armatei și a numeroaselor oficii.

Camarazii săi de arme ridică coșciugul pe carul mortuar, fiind acoperit cu soiurile de flori, pe cari le-a iubit și cultivat defunctul cât a fost în viață.

După terminarea ceremoniei coloana funerară se pune în mișcare, parcurgând centrul orașului până la biserica catedrală, în care se săvârșește prohodul.

Insoțit de multă lume, impresionantă de sunetul goanelor, este așezat la locul de veci.

Încă o cântare de jubileu a corului Reuniunii de cântări și iarăș s'a încheiat capitolul unei vieți laborioase.

Lumea se împrăștie care încotro, iar noi cei ce l-am stimat am rămas îndoliați, pentru că am pierdut pe unul dintre cei mai buni ai noștri.

Dumnezeu să-i facă parte din fericirea cerească!

Conferința religioasă din Lausanne.

Ideea unirii bisericilor, care agită mereu capetele luminate ale conducătorilor diferitelor confesiuni creștine, a reunit anul acesta pe reprezentanții a mai mult de 80 confesiuni în Lausanne. Au participat la conferința religioasă, ținută luna trecută, peste 500 de delegați ai confesiunilor creștine.

În discuțiile lor, teologii bisericilor au ținut deadreptul la problema unirii bisericilor creștine,

desbătând în prealabil modalitățile și posibilitățile de unire.

Știm cu toții, că biserica ortodoxă a avut trimiși la recenta conferință din toate centrele ortodoxismului: Alexandria, Antiohia, Atena, București, Belgrad, Constantinopole, Ierusalim, Sofia, Varșovia ș. a. Biserica patriarhiei române a fost demn reprezentată prin I. P. S. Sa Mitropolitul Nectarie al Bucovinei.

Acesta, după ce în numele Patriarhiei ortodoxe române a salutat conferința mondială religioasă, binecuvântând tendința urmărită de membrii ei, a spus: „Din partea Patriarhiei și a bisericii ortodoxe române, al căreia delegat sunt, vă rog a primi asigurarea, că hotărârile și propunerile conferinței mondiale vor fi bine studiate și chibzuite și după posibilitate, luate în considerare.

Unirea și unitatea de vederi pe terenul bisericesc ar fi mijlocul cel mai bun pentru a asigura pacea și buna înțelegere între popoare. Toate bisericile au rugăciuni pentru pacea și unirea tuturor popoarelor și întreaga lume dorește să fie pacea și buna înțelegere întronate și asigurate.

Așa, iau cu plăcere parte la lucrările acestei conferințe mondiale, unde la un loc cu reprezentanții bisericilor ortodoxe ale celorlalte națiuni, pe cari îi aflu colaborând la această conferință, voi contribui și eu ca această conferință să aibe succes și să aducă folos lumii.“

Ascultat cu multă atenție, reprezentantul bisericii noastre a fost viu aplaudat de membrii conferinței.

*

Fără a intra în miezul problemei, susținută și desbătută de conferința religioasă din Lausanne, care va fi „studiată și chibzuită“ de către teologii și conducătorii bisericii noastre, ne îngăduim totuș să facem câteva reflexiuni asupra problemei.

Incontestabil, ideea unirii bisericilor creștine este bună și fericită idee. Biserica noastră patriarhicească a chibzuit asupra ei când a dat, dimpreună cu întreg răsăritul ortodox, răspuns afirmativ, participând la conferință. Biserica apusului n'a luat parte; din ce motive? aceasta vor ști-o conducătorii, mai bine zis conducătorul său . . .

Unirea bisericilor lui Christos a preocupat și preocupă încă creștinătatea. Tendințele de apropiere au început îndată după separarea celor două mari biserici — dela schisma cea mare. — Dela despărțirea ei de tulpină, biserica apuseană a nutrit gândul unei uniri. Acest gând s'a manifestat cu mai multă sau mai puțină asiduitate dupăcum varia politica Vaticanului. Politica și

interesul era deci punctul de mănecare al pa-pistașilor; mijloacele încă puteau fi mai demne de o atare cauză. Și atunci, natural, unirea nu s'a mai putut înfăptui. Apusenii înșiși zic, că unirea a reușit „numai în parte.“ Ori, unirea parțială nu mai este unire!

O apropiere de biserica dreptcredincioasă au încercat și bisericile reformate, nu mult dela formarea lor. Poate gândul acesta al apropierii bisericilor lui Luther și Zwingli de biserica ortodoxă avea o sursă mai sinceră! Biserica noastră s'a arătat binevoitoare pentru această năzuință; n'a înțeles însă să-și jertfească învățăturile sale în flacăra focului pur raționalist al protestanților. Apropiere nu s'a făcut nici cu aceștia.

Biserica ortodoxă s'a păstrat — cu toate acestea — una și indivizibilă timp de 2 mii de ani. În sânul ei nu s'au ivit strigăte de protest împotriva vre-unui despotism, nici reformatori, cari să-i îmbrace adevărurile sale în altă haină — conformă cu vre-o mentalitate nouă, — nu a necesitat. Nu, căci Biserica ortodoxă păstrează adevărul divin nealterat — așa cum s'a dat ei de către Hristos prin apostolii săi și îl păstrează Scriptura și tradiția sfântă. Credincioșii săi îl sălășluiesc în inima lor — nu au trebuința să-l destrame cu mintea. A destrăma adevărul, care e unul, înseamnă a nu-l mai recunoaște ca atare...

*

Totuș, rugile acestei biserici, fiind și ele pentru unirea tuturor popoarelor, spre a întrona pacea lui Hristos între dânsele, Biserica ortodoxă n'a ezitat să nu răspundă, când s'a pus problema unirii.

Adevărat, o înțelegere deplină și unire se va face atunci, când toate prejudițiile se vor putea înlătura; când frații întru Christos vor veni toți să discute dela egal la egal; când cancerul raționalismului se va mai lecui și tendințele pornite din inimi curate vor fi purtate de mai marii bisericilor!

N. C.

AFORISME.

De A. Moaca.

Degenerarea mamelor este ruina popoarelor.

*

Pace va fi numai dacă tuturor li-se dă posibilitatea de a trăi.

*

Nici un stat n'a făcut până acum conscrierea oamenilor de omenie.

*

Mulți dintre cei ce se așează cu rânduială la masă la o vreme se trezesc, că au ajuns sub masă.

*

Politică sunt chemați să facă cei mari, căci dacă o fac cei mici devine politica o caricatură.

Impresii

L. G. M.

E Duminecă.

Clopotele bisericilor cheamă credincioșii la sfânta liturgie. Unde altădată bărbați, femei, copii în haine de sărbătoare, cete, cete, se îndreptau spre casa D-lui, azi satul îmi pare de nerecunoscut. Clopotele în-sunetul lor nu întâmpină nici o ureche să le asculte. Ce deosebire între ziua D-lui și zilele de peste săptămână? Intr'o vâltoare de praf, scârțait de roate, muget de vite și pocnete de biciu țaranii cu mic cu mare se îndreaptă spre câmp.

Satul rămâne gol, iar în biserică glasul preotului se izbește de zidurile posomorâte. Ce tristă constatare. Epidemia distrugătoare de suflete a materialismului a pătruns adânc până și în mijlocul vieții liniștite dela sate. Lupta pentru existență la unii, pentru îmbogățire la alții, curente destructive propagate cu vervă de dușmanii firești ai progresului pe încetul au rost la temeiul conștiinței religioase.

Mă întreb ca martor ocular al acestei pustiiri și păraginiri sufletești, dacă nu este ceva de făcut, pentru a salva cel puțin în parte mulțimea celor orbiți?

Desigur, este un leac. Un leac scump plătit cu o muncă desinteresată de ani de zile.

Nici până azi n'au lipsit încercările de refacere. A lipsit și ne lipsește însă munca sistematică generală a preoțimii pentru stârpirea răului dela rădăcină. S'au dat ordine circulare aproape în fiecare eparhie, ca preoții să predice Duminecă de Duminecă. Ori, rezultatul este aproape nul. O parte din predici nu corăspund necesităților actuale, altele nu-s ascultate. Spre acelaș scop de primenire sufletească a credincioșilor s'au constituit preoții în cercuri, ținând întruniri și conferențe religioase, dar multe au dat greș îngreunându-se bugetele parohiale cu spese de deplasare.

În multe părți s'au înființat reuniuni de femei cu scop caritativ, puse direct sub conducerea bisericii, în-sufletirea care a contribuit la înființare, decrescând cu timpul, azi lăncezesc. În fine case culturale, cercuri de propagandă religioasă și atâtea alte instituții, bune în sine însă fiecare lucrând independent, și fără de a ține cont de mijloacele cele mai eficace pentru ajungerea scopului.

Nici decum nu voesc să dau un sistem de muncă în viitor, ci în formă de observări anumite indicii, cari pot contribui la clădirea unui sistem.

Dacă turma s'a îndepărtat de păstor, poate oare păstorul s'o părească? Nu. Cu prețul ori cărei jertfe e obligat să trezească interes și să îmbie bunurile mântuitoare ale bisericii. Dacă o parte bună dintre credincioși nu simte necesitatea recreerii sufletești ce pulsează în apropierea altarelor, atunci păstorul sufleteș însuși este dator să se coboare între ei. Nu cumva Mântuitorul nostru, păstorul ideal s'a adresat totdeauna mulțimii? Nu-l găsim oare adesea stând de vorbă cu indivizi singuratici, cari în rătăcirea lor socoteau de

timp pierdut a-l urma și profita de ori ce ocazie. Semenii lor din zilele noastre sunt mult mai mulți.

Pe vameșul, care din curiozitate numai pândește trecerea Lui ascuns în coroana unei arbore, îl convertește intrând în casa lui.

În arșița soarelui așteptând pe ucenici la fântâna lui Iacob nu pregetă un moment a pătrunde până în tainele sufletului femeii samaritence, câștigând-o pentru o nouă viață.

Pot fi oare exemple mai bune de imitat pentru preotul zilelor noastre decât aceste momente din viața Mântuitorului?

Numărul redus al credincioșilor în sufletul cărora mai viază azi Isus îndrumă cu necesitate pe preot de a urma exemplul lui Isus.

Pentru a putea converti masele, trebuie convertiți indivizii.

Mreaja cu care se vânează oamenii purtată de mâna iscusită a preotului are să-și întindă rețeaua dela individ la individ.

Firele, prin cari era legat păstorul de credincioșii lui, slăbite zi de zi, trebuiesc întărite. Prin izolarea intenționată și neintenționată s'a depărtat atât de mult încât numai coborându-se în fiecare familie în parte i va putea câștiga sufletește. Sunt atâtea neșazuri și nenorociri, poate lipsi ajutorul preotului, sunt atâtea boli, poate lipsi mângâerea și încurajarea lui?

E necesar să cerceteze cât mai des familie de familie în afară de dese ocazii ce i se îmbie. Apariția lui să aibă darul de a atrage atenția fiecăruia dela preocupările zilnice. Pe încetul să trezească în conștiința fiecăruia că el pătrunde până în tainele sufletului, iar ochiul lui veghează neîntrerupt. Pe cât de zăbavnică îi va fi munca de refacere în familie pentru retrezirea la sentimente mai bune în oamenii pe deplin formați, pe atât de ușoară îi va fi față de copii, pe cari trebuie să-i urmărească cu îngrijire în întreaga dezvoltare lor. Dacă după ani de zile nu va ajunge să desțelinească întreg ogorul sufletesc al enoriașilor, desigur va avea mângâerea de a fi crescut o generație nouă devotată principiilor lui Isus. În sufletul copilului fraged se poate planta și îngriji să nu se usuze cea mai frumoasă floare. Familia și școala sunt primi și cei mai puternici factori educativi ai tineretului. A lipsi preotul de aci însemnează a-și arunca de buna voe armele cele mai puternice de luptă contra răului.

E cel mai greșit pas ce-l face un preot când pregetă a conveni săptămânal cu copii parohienilor lui. Fie chiar și numai în oarele de catihetizație, cedând din comoditate sau alte motive instrucția religioasă altora, uneori unor dușmani personali ai săi, sau unor dușmani declarați ai bisericii.

În acești copii pe încetul se plămădește un sentiment de indiferentism, ba chiar de ură contra întregii tagme preoțești, cu care se identifică apoi și însăși biserica. Cum se va prezenta atunci în viitor biserica? În afară de aceste două momente cari merită toată

atențiunea posibilă, mai obvin în viața pastorală și seamă de prilejuri, de cari folosindu-se pe nesimțite desăvârșește opera de reîntremare sufletească a celor suferinzi și anume:

1. Chiar și în familiile unde încă de mult a încetat de a mai pulza viața creștină în cazuri de boală, pentru a satisface cerințelor tradiției moștenite din părinți, este chemat preotul. Intrând cu o astfel de ocazie într-o familie, care prin nimic nu-i legată de biserică, i se dă ocazie ca folosindu-se de moment să încerce a câștiga pentru sine pe cei din jur. Mângâind pe cei cărora moartea le răpește, o ființă iubită, un ajutor cu neputință de înlocuit, arătându-și propria suferință izvorâtă din suferința lor, să-i asigure de ajutorul său părintesc. Această compătimire internă bine simțită, nu va contribui decât la câștigarea simpatiei celor încercați prin boala ori moartea unuia din membrii familiei. Iar dacă acțiunea lui consolatoare nu se mărginește numai la atât, ci cercetează din când în când pe cei cărora le-a promis interesul său părintesc, zi de zi va fi tot mai bine văzut, având ocazie ca la fiecare vizite să presare în convorbire învățături cari să-i apropie de biserică.

De cele mai multe ori se întâmplă ca familia unui bolnav să fie cercetată și de prieteni și rudeni. Pot fi între ei mulți, cari au călcat pragul bisericii numai din curiozitate, ori chiar de loc. Ce ocazie nimerită a schimba și cu aceștia numai câteva cuvinte binevoitoare. Când în cuvintele și viața lui nu vibrează decât iubirea și interesul față de cei incredințați lui, oare poate fi un suflet dornic de iubire, care să nu se apropie de el! Iubirea care trebuie să transpire din tot ceea ce el face, este arma invincibilă care distruge răul.

2. O identică ocazie pentru preot de a pătrunde în viața păstorilor sunt cununile. Deși statisticile zilelor noastre înregistrează mai multe căsătorii civile, decât bisericesti, trăește totuși necesitatea sancționării acestui act prin biserică. Prezentându-se înaintea preotului doi tineri, cari doresc a primi taina căsătoriei, menirea lui nu se reduce la simpla înregistrare ca la un contract oarecare, ci de a-i pregăti cu sfatul și învățătura pentru o nouă viață. Este greșită părerea că sfaturile preotului cu aceste ocazii n'ar avea nici un efect. În general este făcută constatarea, că preotul deplin conștient de importanța administrării tainei cununii, are o influență mare în viața celor căsătoriți. Chiar oameni bătrâni cunosc numele preotului, care i-a cununat, își reamintesc sfaturile lui, deși poate de mult, n-au mai intrat în biserică. Prin învățăturile premergătoare tainei cununii se stabilește o legătură de încredere reciprocă, care trebuie menținută pentru preîntâmpinarea înstreinerii de biserică.

În toate cazurile indicate am intenționat a arăta în liniamente generale, în parte modalitatea cum s'ar putea ține contactul neîntrerupt între preot și păstoriți în vederea apropierii de biserică prin educația individuală. Ca încheiere e bine să se observe și anumite reguli.

Intrând preotul în casa unui credincios, să salute prietenește, și să caute a câștiga încrederea tuturor.

Să evite mina severă oficială precum și voioșia prea exagerată. Să nu se asemene nici unui polițist, dar nici unui om neserios. Ca un părinte să se adreseze celor din jur. Să abată la început discuția asupra lucrurilor cari cu siguranță interesează pe convorbitori. Adeseor, copii formează cel mai bun punct de legătură pe cari trebuie să-i câștige, iar prin ei pe părinți, fie prin mici tablouri, fie prin daruri ori laude, când descopere în ei laturi sufletești luminoase. În familiile sărace calea ce duce la suflete e mult mai ușoară, dacă pornind dela cele naturale (ca munca și grijile zilnice), să se urce la cele supranaturale.

Palate și colibi neincetat fără deosebire trebuiesc cercetate, cu un identic interes pastoral, care nu știe de prietenii particulare. Vizita să nu fie nici prea lungă, nici prea scurtă. Preotul cu sine să aducă totul și nimic să nu primească. Când vizitele lui sunt întâmpinate cu bunăvoința meritată, drept amintire poate lăsa prin casele credincioșilor câte o cântăcică care să completeze și desăvârșească activitatea lui.

(„Renașterea“ din Cluj)

Societatea culturală I. G. Bibicescu din Turnu-Severin.

Înființată prin dania marelui patriot ce a fost Ion G. Bibicescu, spori stocul de 40.000 volume până la 120.000 cu sprijinul Ministerului Instrucțiunii, Casei Școalelor, prin sprijinul puternic al Băncii Naționale și prin taxele de membrii.

Biblioteca centrală este instalată în splendidul Palat Cultural de sub direcția părintelui Coriolan I. Buracu, fiind printre cele mai mari biblioteci din țară și cercetată îndeosebi în serile lungi de iarnă de peste 400 cititori.

Această societate nu s'a mulțumit numai cu această activitate ci cu concursul soc. cult. Teatrul a înființat peste 200 de filiale prin tate regiunile locuite de români, în țară și peste hotare. Aceste biblioteci sunt formate din 400 volume, catalog, inventar, registre, ect. și un dulap de stejar lucrat artistic. Valoarea unei biblioteci se ridică la suma de 15.000 lei și se dau gratuit. Cele mai multe biblioteci său înființat pe teritoriul Eparhiei noastre, 42 de filiale, Mai sunt înființate filiale prin Basarabia, Dobrogea, Bucovina, Ardeal, în părțile Timișoarei și ale Aradului, precum și peste hotare la frații cari și azi sunt despărțiți prin vitregia vremurilor de neamul și țara noastră.

Numele marelui donator va dăinui în cursul timpului și prin faptul că în fiecare an la ziua

sf. Ioan Botezătorul se oficiază de către toate filialele câte un parastas. Merita toată dragostea noastră și conducătorii acestei instituțiuni în frunte cu marele patriot Teodor Costescu, I St. Paulianu, Coriolan I. Buracu, etc.

Conducătorii filialelor înființate pe teritoriul Eparhiei noastre sunt rugați cu toată stăruința să aibe cea mai mare grijă față de aceste focare culturale încredințate nouă din dragostea nemărginită ce ne-o poartă frații noștrii Severineni.

Fecioară, când ai zis cuvântul...

*Fecioară, când ai zis cuvântul:
„Mărește suflete al meu“,
Și 'naltul cer și 'ntreg pământul
Il preamărea pre Dumnezeu.*

*Din Duhul sfânt porni Lumina,
Cu voia Tatălui preasfânt:
Să șteargă lacrima și vina
Strămoșilor de pre pământ.*

*Ce plâns se 'ncinsă 'n iad de-odată!...
Nebun vârtej de Aghiuzi,
Intreagă oastea blestemată
Urlă, țipă: „suntem perduți“...*

*Și-abea veni Hristos în lume,
Cu chip senin, cu duh curat,
Satan îndat' îi puse nume,
Că urea coroană de 'mpărat.*

*Irod, ce stăpânea Iudeea
Atins pe frunte de Satan,
Voind să 'năbușe Ideea,
Ucișe mii de prunci, în van ...*

*Hristos n'a fost atunci să moară,
Avea să urce lung Calvar,
Să ne gătească o comoară,
De cel mai scump mărgăritar;*

*Să fie zi și noapte gata
A-și face 'n sânul nostru loc,
Când patrafirul deslegat-a
Vre-un suflet ars de nenoroc.*

*Fecioară, când ai zis cuvântul:
„Mărește suflete al meu“,
Și 'naltul cer și 'ntreg pământul,
Il preamăreau pre Dumnezeu.*

*Alexandru Munteanu al lui Vasile
protopresbiter.*

ȘTIRI

Personale. P. S. Sa Episcopul nostru diecezan Dr. Iosif Tr. Badescu — luând parte la înmormântarea regretatului colonel în rezervă Petru Babeu — a stat la reședință până în 15 Septemvrie a. c. când s'a reîntors la Eșelnița.

Bisericele sunt scutite de equivalent. Comisia centrală chemată să interpreteze dileriteile dispozițiuni ale legii timbrului și impozitului pe acte și fapte juridice a luat deciziunea, că locașurile pentru exercitarea unui cult, oricare ar fi el, nu sunt impuse la equivalent, ca o consecință a exercitărei unui drept și a libertății de gândire și conștiință.

A trecut la creștinism: în comuna Jariștea (Putna) turcul Acsan Huseim din Constantinopol în fața întregului sat și a foarte mulți locuitori din satele vecine, în Zimnicea evreul Solomon Alter, care botezându-se după regulile creștinești, a primit numele Petru și în Cernăuți au fost botezați doi evrei după ce s'a săvârșit St. Liturghie la biserica Sf. Constantin, dându-li-se numele de Ștefan și George.

Fântâna miraculoasă de lângă Smeieni. Un copil orb din naștere din satul Gheraseni, a visat într-o noapte, că de-l vor duce la o fântână de pe malul râulețului Călmățuiul de lângă satul Smeieni (lângă Buzău) el își va căpăta vederea. A stăruit pe lângă părinți să-l ducă și l-au dus. S'a spălat și acum vede. Minunea aceasta s'a lătit întâi prin împrejurimi, apoi a ajuns până la granițele țării. Credincioșii aleargă din mari depărtări pentru a se vindeca la această fântână miraculoasă de boalele lor.

Nu-ți lăpăda legea. Într'un sat de munte s'a întâmplat, că un creștin venind din prinsoarea rusească și-a lăpădat legea strămoșească și s'a făcut pocăit. Într'o zi, mergând în pădure după lemne, a căzut un copac peste el și i-a frânt oasele spinării. Ce să facă pocăitul? A încercat câte și mai câte, dar toate au fost în zadar. La urmă s'a dus la preoții, pe care-i hulea, la preoții dela sf. Mănăstire, unde's moaștele sf. Ioan dela Suceava și s'a rugat să-l ajute. Dumnezeu i-a primit rugăciunea și l-a ajutat de s'a întremat.

Premiile Academiei Române. În sesiunea generală din anul viitor 1928, Academia Română va da mai multe premii, ca și până acum, atât pentru cărți publicate, cât și pentru lucrări puse la concurs cu subiecte date. Intre aceste din urmă este și „Premiul episcopiei Argeșului“ de 10.000 Lei, care se va da în

sesiunea generală din 1928, pentru cea mai bună lucrare asupra subiectului: „Monografia mănăstirii și episcopiei din Curtea de Argeș.“ Terminul prezentării manuscriselor la concurs este până 31 Decemvrie 1927.

Propășirea negrilor. „Evangile et Liberté“ publică următoarele despre negrii din America: „Negrii sunt pe cale a cuceri, încet dar sigur, America. În vreme ce la albi numărul nașterilor descrește din an în an, la negri el sporește neincetat. După cât se poate judeca omenește și dacă nu intervine ceva neprevăzut, Statele-Unite vor sfârși prin a avea soartea republicei St. Dominico și a întregii insule Haiti.“

„O dovadă de înaintarea negrilor spre Nord e că un mare număr de biserici și clădiri, care erau ale albilor, au trecut în mâinile creștinilor negri. Deunăzi 6 clădiri religioase ale presbiterienilor din New-York au trecut în mâna comunităților negrilor. La Chicago două biserici și o sinagogă au avut aceeași soarte. La Noul-Orleans și în alte orașe din Sud, rasa albă a fost cu adevărat copleșită.“

O nouă lucrare a lui Eminescu intitulată „Lanțul de aur“ a fost dată la iveală acum de curând de către Dl Nicolae Jugănar, tipograf în Cluj.

Lucrarea este traducerea unei novele svediane și cuprinde fructul primelor îndeletniciri literare ale genialului poet. Tradusă în vârstă de tot fragedă, această novelă este cu atât mai importantă, cu cât este imbibată de înalte principii, cecece denotă gustul poetului pentru cugetările de acest fel. Pe deasupra acestei lucrări, plutește totuși fantasticul, care tronează dealtfel în toată opera sa literară.

A apărut: Nrul 2 al „Revistei corurilor și fanfarelor române din Banat“, care are de primredactor pe prof. de muzică Filaret Barbu din Lugoj.

Comunicări de interes obștesc.

Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale a constatat prin organele sale, că diverse instituții, societăți sau comitete, în mod greșit, înțeleg să-și organizeze chetele cu ajutorul copiilor, cari nu pot inspira nici un fel de încredere și cărora li-s'ar putea fura chiar cutiile de chetă din mână.

Având în vedere, că Ministerul Sănătății și Ocrotirilor sociale prin art. 39 din Regulamentul legii pentru reglementarea apelurilor la contribuția benevolă a publicului a dispus, ca purtătorii cutiilor de chetă să aibă etatea de cel puțin 18 ani, dreptaceea li-s'a pus în vedere tuturor instituțiilor, comitetelor și societăților, că pe viitor nu se va mai permite ca purtătorii cutiilor pentru chetă să fie mai tineri de 18 ani.

Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș

Nr. 116 Port. 1927.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul din Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19. din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei urbane din Timișoara de sub Nr. 15513/1926 efectuându-se execuțiunea la 17 Februarie 1927 în favorul următoarei Cartea Românească S. p. a. Timișoara reprez. prin adv. Dr. Ernest Halle pentru suma de 2142 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și cari s'au prețuit în 32.000 Lei — bani și anume: 1) Una mașină de tăiat hârtie, 2) Un dulap culoare verde se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 1105/1927 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 2142 Lei — bani capital, cu 12% interese din 7 Octomvrie 1926 și speșele de 1063 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 1-lea Octomvrie 1927 la orele 10 a. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881 se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 3 Septemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.****C. F. R. Direcțiunea 5, de Exploatare Timișoara.**

Nr. 25308/1927.

AVIZ!

Conform ordinului Subsecretariatului de Stat C. F. R. No. 37566 Direcțiunea noastră de Exploatare este autorizată să emită și să preschimbe carnete de indentitate pentru pensionarii C. F. R. și a Statului.

A) Pentru emiterea carnetelor pensionarilor C. F. R. și membrilor lor de familie (soție și copii minori) se vor prezenta următoarele dovezi:

1. Decizia Ministerului de Finanțe și livretul de pensie sau dovada Administrației Financiare de unde își ridică pensia. În cazuri că pensionarului C. F. R. nu i-s'a regulat încă dreptul la pensie, carnetul se va emite pe baza decretului de scoatere la pensie, cu obligația ca ulterior să prezinte decizia Direcțiunei Pensiilor din Ministerul de Finanțe.

2. Carnetele din timpul când era în activitate.

3. Pentru soție se va cere carnetul din timpul activității sau un certificat din partea ofițerului stărei civile că nu s'a desăcut căsătoria.

4. Pentru copii minori, extractul de naștere spre a se stabili etatea lor (anul, luna).

5. Câte o fotografie semnă de titular (ă), de preferat fotografia cu fondul alb.

6. Una chitanță eliberată de orice casă de bilete C. F. R. pentru cl. I. 30 Lei, cl. II. 25 Lei și cl. III. 20 Lei, iar pentru drept, carnetul de copil 10 Lei.

B) Pentru emiterea carnetelor pensionarilor de Stat și membrilor lor de familie (soție și copii minori) se vor cere următoarele dovezi.

1. Decizia Direcției Pensiilor din Ministerul de Finanțe sau dovada Administrației Financiare de unde își ridică pensia.

2. Dovada de funcția avută ca funcționar sau carnetul din timpul activității.

3. Pentru soție, certificatul din partea Ofițerului stărei civile de nedesfacerea căsătoriei.

4. 5. 6. Idem ca pentru pensionarii C. F. R.

Pentru identificarea localității unde este stabilit pensionarul se va cere buletinul de populație spre a se putea constata că domicilează permanent în cuprinsul Direcțiunei de Exploatare.

Timișoara, 24 August 1927.

Director de Exploatare

Inginer-șef: **Indescifrabil****Corpul Portăreilor, Tribunalul Caransebeș**

Nr. 380 Port. 1926.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul Portărel pe lângă Tribunalul Caransebeș, în baza art. 102 din legea LX. din 1881: și în baza art. 19 din legea XLI din 1908. prin aceasta public, că în urma deciziei Judecătorei urbane din Timișoara de sub Nr. 12535/1926 efectuându-se execuțiunea la 20 Septemvrie 1926 în favorul urmăritului Eugen Némethi reprez. prin avocatul Dr. Ernest Halle pentru suma de 20.000 Lei — bani capital și acces. mobilele sechestrate și suprasechestrate cari s'au prețuit în 30.000 Lei — bani și anume: Una mașină de burghiat și una mașină pentru strâng. fier se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei Nr. 4046/1926 G. a Judecătorei mixte din Caransebeș, pentru încasarea pretenziunii de 20.000 Lei — bani capital, cu 12% interese din 1 August 1926 și speșele de 3549 Lei — bani staverite până în prezent, se fixează termenul de licitație **pe ziua de 3-lea Octomvrie 1927 la orele 3 p. m. în comuna Caransebeș la locuința urmăritului** și toți aceia cari au voe de a cumpăra, sunt invitați cu aceea observare, că mobilele menționate mai sus, în baza art. 107, 108 din legea LX din 1881, se vor vinde celor cari vor oferi mai mult, pe lângă solvirea în bani gata și în caz necesar și sub prețul de strigare.

Intrucât mobilele supuse licitației s'au mai sechestrat și înainte și după această fixare de licitație și din partea altor creditori și aceștia au drepturi câștigate de acoperire asupra licitației în baza art. 120 al legii LX din 1881: deci se va efectua și în favorul acestora.

Caransebeș, la 3 Septemvrie 1927.

Portărel: **M. Guran.**

O casă de închiriat dela 1 Octomvrie
Cu 4 camere, baie, 2 bucătării, grajd,
sopru, grădină. **I. Vuia.**

A apărut:

Cartea Pădurarului

Noțiuni elementare din știința silvică

de

Alexandru Diaconovich

Director general în retragere al Com. de avere.

Edițiunea II-a

Exemplarul 40 Lei plus spesele postale.

Se poate comanda la Librăria și Tipografia Diecezană din Caransebeș.

Faguri artificiali

din ceară curată se află permanent în depozit și se pot comanda la

Fabrica eparhială de lumânări
de ceară din Caransebeș

► Comenzile se execută urgent. ◀

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI A EPARHIEI CARANSEBESULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, parăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la **FABRICA** cu grosul

sau la „LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ cu grosul și cu bucata.